



HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2016)0503

Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpano (SEU:n 36 artikla)

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. joulukuuta 2016 yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanosta (2016/2036(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston vuosittaisen selvityksen Euroopan parlamentille yhteisestä ulko- ja turvallisuuspolitiikasta,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 21 ja 36 artiklan,
- ottaa huomioon Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2. joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen,
- ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausuman poliittisesta vastuusta,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2015 laaditun sukupuolten tasa-arvoa ja naisten vaikutusvallan lisäämistä käsittelevän yhteisen valmisteluasiakirjan ”Gender equality and women's empowerment: transforming the lives of girls and women through EU external relations 2016-2020”(SWD(2015)0182),
- ottaa huomioon puheenjohtaja Junckerin 14. syyskuuta 2016 pitämän puheen unionin tilasta,
- ottaa huomioon korkean edustajan Federica Mogherinin 28. kesäkuuta 2016 esittelemän Euroopan unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen globaalistrategian ja hänen ehdotuksensa Bratislavassa 2. syyskuuta 2016 pidetyssä ulkoministerien epävirallisessa kokouksessa,
- ottaa huomioon 16. syyskuuta 2016 Bratislavassa pidetyn huippukokouksen päätelmät,
- ottaa huomioon Bratislavassa 27. syyskuuta 2016 järjestetyn EU:n puolustusministerien epävirallisen tapaamisen tulokset,

- ottaa huomioon Euroopan parlamentin 7. kesäkuuta 2016 antaman päätöslauselman ”Rauhanoperaatiot – EU:n yhteistyö YK:n ja Afrikan unionin kanssa”¹,
 - ottaa huomioon Weimarin kolmikön ulkoministerien Frank-Walter Steinmeierin (Saksa), Jean-Marc Ayrault’n (Ranska) ja Witold Waszczykowskiin (Puola) EU:n tulevaisuudesta Weimarissa 28. elokuuta 2016 antaman yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon syyskuussa 2016 tehdyn ranskalais-saksalaisen puolustusaloitteen ”Renewal of the CSDP”,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot (A8-0360/2016),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionilla on ennennäkemättömiä sisäisiä ja ulkoisia haasteita, mukaan lukien valtioiden väliset konfliktit, valtioiden romahtaminen, terrorismi, hybridiuhat, kyberuhat ja energiatilanteen epävarmuus, järjestäytynyt rikollisuus ja ilmastonmuutos; ottaa huomioon, että EU pystyy vastaamaan tehokkaasti uusiin haasteisiin ainoastaan jäsentämällä yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa (YUTP) ja yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa (YTPP) ja jos jäsenvaltiot työskentelevät yhdessä ja aidosti koordinoitusti niiden puitteissa;
- B. ottaa huomioon, että EU on tällä hetkellä epävakauden ympäröimä, sillä etnis-uskonnolliset konfliktit ja sijaissodat vallitsevat suuressa osassa Lähi-itää ja Pohjois-Afrikkaa ja terroristiryhmät kuten ns. islamilainen valtio (IS)/Da’esh ja Jabhat Fateh al-Sham-rintama ovat levittäytymässä koko alueelle; ottaa huomioon, että al-Qaida käyttää hyväkseen Lähi-idän ja Pohjois-Afrikan turvallisuustyhjiötä vahvistaakseen itseään ja sen sitoutuminen maailmanlaajuiseen pyhään sotaan on ennallaan;
- C. ottaa huomioon, että näillä konflikteilla on suorat ja vakavat seuraukset unionin kansalaisten turvallisuuteen ja hyvinvointiin, sillä ne vaikuttavat yhä enemmän EU:hun niin terrorismin, valtaviiden pakolaisvirtojen kuin yhteiskuntiemme jakautumiseen tähtäävien väärin tietojen levittämiskampanjoiden muodossa;
- D. ottaa huomioon, että Euroopan omalla alueella on terrorismiuhka; katsoo, että viimeaikaiset IS/Da’eshiin yhteydessä olevien radikaalien jihadistien tekemät terroristi-iskut Euroopan kaupunkeihin ovat osa ryhmittymän kokonaisvaltaista strategiaa ja täydentävät Syyriassa, Irakissa ja Libyassa käynnissä olevaa maasotaa, Pohjois-Afrikan matkailualaan kohdistuvaa taloudellista sotaa sekä verkossa levitettävää propagandaa ja kyberhyökkäyksiä; ottaa huomioon, että tuhannet kyseisiin terroristiryhmiin liittyneet EU:n kansalaiset ovat kasvava uhka turvallisuudellemme Euroopassa sekä muualla maailmassa;
- E. ottaa huomioon, että aggressiivinen Venäjä jatkaa naapurivaltioidensa suvereniteetin ja itsenäisyyden loukkaamista ja uhmaa avoimesti Euroopan ja maailman rauhaa ja turvallisuusjärjestystä; ottaa huomioon, että Venäjä on tällä hetkellä itsevaltaisempi ja aggressiivisempi naapureitaan kohtaan kuin koskaan sitten Neuvostoliiton vuonna 1991 tapahtuneen hajoamisen; ottaa huomioon, että Venäjän virallisessa propagandassa lännestä maalataan kuvaa vihollisena ja pyritään aktiivisesti heikentämään Euroopan

¹ Hyväksytyt tekstit P8_TA(2016)0249.

unionin yhtenäisyyttä ja transatlanttisen liiton johdonmukaisuutta niin väärin tietojen levittämiskampanjoiden muodossa kuin tarjoamalla taloudellista tukea EU-skeptisille ja fasistisille ryhmille unionissa ja ehdokasvaltioissa;

EU:n menestystarinan jatkuminen: muutos toiminnan kautta

1. muistuttaa, että Euroopan unioni on yksi Euroopan historian kaikkein suurimmista saavutuksista ja että EU:n aikaansaama muutosvoima on tuonut rauhaa, vakautta ja hyvinvointia unionin kansalaisille ja sen naapurimaille, joista monista on tullut EU:n jäsenvaltioita; painottaa, että EU on yhä kaikkein suurin talousmahti, anteliain humanitaarisen avun ja kehitysavun antaja ja globaalin monenkeskisen diplomatian edelläkävijä sellaisissa asioissa kuin ilmastonmuutos, kansainvälinen oikeus, joukkotuhoojien leviämisen estäminen ja ihmisoikeudet; kehottaa tehostamaan EU:n toimien näkyvyyttä näillä aloilla;
2. katsoo, että nykyinen sisäinen ja ulkoinen kriisi merkitsee myös mahdollisuutta EU:lle, jos sitä käytetään tekemään EU:sta toimivampi ja yhteistyökykyisempi; katsoo, että nykyiset haasteet edellyttävät uudistusta, jolla EU:sta tehdään parempi ja demokraattisempi ja kykenevä toteuttamaan sen, mitä kansalaiset siltä odottavat; muistuttaa, että unionin kansalaiset pitävät tehokasta yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa EU:n toiminnan painopistealana ja että se on yksi aloista, joilla eurooppalainen yhteistyö voi tuottaa eniten lisäarvoa; korostaa siksi, että jäsenvaltioiden tulisi muuttaa ajattelutapojaan, sillä nykyinen tapa tarkastella ulkopoliittikkaa ja turvallisuutta kapeakatseisesta kansallisesta näkökulmasta on vanhentunut; on vakuuttunut, että yksikään jäsenvaltio ei kykene vastaamaan yksin nykyisin kohtaamiimme haasteisiin; on täysin vakuuttunut siitä, että EU:n haavoittuvuus on suora seuraus puutteellisesta yhdentymisestä ja koordinoinnista; korostaa, että globalisaation ja moninapaisuuden vuoksi EU:n kaltaiset yhdentymisprosessit ovat välttämättömiä; kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan vihdoin riittävää yhtenäisyyttä ja poliittista tahtoa ja keskinäistä luottamusta niin, että saatavilla olevia välineitä voidaan käyttää koordinoitulla tavalla, jotta etujamme ja arvojamme voidaan edistää; muistuttaa, että EU voi olla muiden suurvaltojen kanssa tasavertainen vahva globaali toimija ainoastaan, jos kaikki jäsenvaltiot puhuvat yhdellä äänellä ja toimivat yhdessä EU:n vahvan ulko- ja turvallisuuspolitiikan puitteissa;
3. pitää myönteisinä Bratislavan huippukokouksen etenemissuunnitelmaa ja sitoumuksia ja odottaa jäsenvaltioilta konkreettista sitoutumista etenemissuunnitelman täytäntöönpanoon;
4. muistuttaa, että unionin ulkopoliittisten toimien on oltava johdonmukaisia keskenään sekä muiden ulkoista ulottuvuutta koskevien toimien kanssa ja että on pyrittävä saavuttamaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa määritellyt tavoitteet; toteaa, että koska selviytymiskyvyn kehittämisen on oltava yksi yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan päätavoitteista, se edellyttää laaja-alaista lähestymistapaa, jossa eri aloilla haastetaan perinteiset lähestymistavat ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan käyttämällä monenlaisia diplomaattisia, turvallisuutta, puolustusta, taloutta, kauppaa, kehitysyhteistyötä ja humanitaarista alaa koskevia välineitä sekä energiaturvallisuuden itsenäisyyden lisäämistä; katsoo, että yhteisen ulko- ja puolustuspolitiikan olisi oltava päättäväisempää, tehokkaampaa ja arvoihin enemmän perustuvaa; korostaa, että kehityspolitiikan johdonmukaisuus on ainutlaatuinen väline EU:n operatiivisen kokonaisvaltaisen lähestymistavan saavuttamiseksi kestävän kehityksen toimintaohjelman 2030 tavoitteiden mukaisesti;

5. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio on hyväksynyt uuden Kaikkien kauppa - kaupankäyntistrategian, jossa sen tavoitteena on vahvistaa ihmisoikeuksia kauppapolitiikassa ja käyttää unionin asemaa kaupparyhmittymänä edistämään ihmisoikeuksia kolmansissa maissa; korostaa, että tämä edellyttää kauppa- ja ulkopolitiikan aloitteiden täydellistä lähentämistä ja täydentävyyttä, muun muassa tiivistä yhteistyötä eri pääosastojen, Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) ja jäsenvaltioiden viranomaisten välillä; korostaa varapuheenjohtajan / korkean edustajan johtaman komission jäsenten ulkosuhderyhmän merkitystä vauhdin antamisessa kattavan lähestymistavan täytäntöönpanolle; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa raportoimaan kyseisen ryhmän työstä säännöllisesti Euroopan parlamentille; kehottaa EU:n edustustoja panemaan täytäntöön yhteisen ohjelmasuunnittelun kaikilla ulkoisten suhteiden politiikanaloilla, jotta voidaan välttää päällekkäisyyttä, säästää rahaa, parantaa tehokkuutta ja havaita mahdolliset puutteet;
6. toteaa, että ilmastonmuutoksella voi olla vakavia vaikutuksia alueelliseen ja maailmanlaajuiseen vakauteen, sillä ilmaston lämpeneminen vaikuttaa riitoihin maa-alueista, ruoasta, vedestä ja muista varoista, heikentää talouksia, uhkaa alueellista turvallisuutta ja synnyttää muuttovirtoja; kehottaa myös unionia ja sen jäsenvaltioita pohtimaan, kuinka kansalliseen ja EU:n tason sotilaalliseen suunnitteluun voidaan sisällyttää ilmastonmuutokseen sopeutumista koskevia strategioita ja mitä voitaisiin pitää asianmukaisina valmiuksina, painopisteinä ja vastauksina;
7. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lujittamaan niiden valmiuksia torjua kansalaisia vastaan EU:ssa ja sen naapurimaissa suunnattuja väärin tietojen levittämisen- ja propagandakampanjoita; kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita myöntämään, että meneillään oleva informaatioisota ei ole ainoastaan EU:n ulkoinen vaan myös sen sisäinen asia; pitää valitettavana EU:n kyvyttömyyttä tiedottaa ja esittää asianmukaisesti eurooppalaiselle yleisölle yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan toimia, ansioita ja saavutuksia; kehottaa neuvostoa, komissiota ja jäsenvaltioita korjaamaan tämän puutteen tekemällä EU:n ulkoisesta toiminnasta entistä vastuuvollisempaa ja näkyvämpää;
8. toteaa, että tieto- ja verkkosodankäynti on tarkoituksellinen yritys horjuttaa ja heikentää poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia rakenteita valtion tasolla ja muulla kuin valtion tasolla; painottaa tässä yhteydessä kiireellistä tarvetta sisällyttää kyberturvallisuus ja - puolustus kaikkeen EU:n sisä- ja ulkopolitiikkaan sekä sen suhteisiin kolmansiiin maihin; kehottaa jäsenvaltioita luomaan automaattisen tiedonjakojärjestelmän, joka koskee kyber- ja hybridiuhkia ja -hyökkäyksiä; kehottaa EU:ta puolustamaan kansainvälisillä foorumeilla ajatusta siitä, että avoimen ja maailmanlaajuisen internetin keskeinen infrastruktuuri on puolueeton alue; on myös vakuuttunut, että unionin olisi tehtävä yhteistyötä kumppaniensa kanssa ja tuettava yhä enemmän verkkoturvallisuutta sekä kyberrikollisuuden ja -terrorismin torjuntaa koskevien valmiuksien kehittämistä;
9. muistuttaa EU:n sitoutumisesta kehittää yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, joka perustuu demokratian, oikeusvaltion, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleismaailmallisuuteen ja jakamattomuuteen ja YK:n peruskirjan ja kansainvälisen oikeuden noudattamiseen; muistuttaa ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevasta EU:n toimintasuunnitelmasta, jossa korostetaan sen merkitystä, että EU sisällyttää ihmisoikeus- ja sukupuolten tasa-arvopolitiikan kriisinhallintatehtäviin ja - operaatioihin; muistuttaa niin kutsutun ihmisoikeuslausekkeen merkityksestä ja että se on sisällytetty 1990-luvun alusta lähtien kaikkiin kolmansien maiden kanssa tehtyihin puitesopimuksiin;

10. muistuttaa, että laajentumispolitiikka on EU:n onnistuneimpia politiikanaloja, ja se on edistänyt vakauden, demokratian ja hyvinvoinnin takaamista Euroopan mantereella; toistaa siksi vahvan tukensa laajentumisprosessille, edellyttäen, että Kööpenhaminan arviointiperusteita, mukaan lukien integraatiokykyä, noudatetaan; painottaa tarvetta lisätä EU:n sekä ehdokasmaiden ja mahdollisten ehdokasmaiden välistä yhteistyötä maahanmuuton, turvallisuuden, terrorismin torjunnan ja järjestäytyneen rikollisuuden sekä ihmiskaupan torjunnan kaltaisilla aloilla; kehottaa ehdokasmaita toteuttamaan kaikki toimenpiteet yhtyäkseen EU:n yhteiseen ulko- ja turvallisuuspolitiikkaan ja yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan;
11. korostaa unionin sitoutumista sääntöihin perustuvaan kansainväliseen järjestykseen ja YK:n johtamaan tehokkaaseen monenvälisyyteen; antaa tunnustusta EU:n ja YK:n vuonna 2003 aloittamalle strategiselle rauhanturva- ja kriisinhallintakumppanuudelle; kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita tukemaan YK:n rauhanturvatoimintaa ja tekemään yhteistyötä YK:n kanssa alueellisten järjestöjen, erityisesti Afrikan unionin, rauhanturvavalmiuksien vahvistamiseksi, sekä ottamaan huomioon Afrikan rauhanrahaston; kehottaa EU:n jäsenvaltioita lisäämään huomattavasti sotilaidensa ja poliisiensa osallistumista YK:n rauhanturvaoperaatioihin; suhtautuu myönteisesti EU:n globaalistrategian sitoutumiseen Natoon, joka on Euroopan yhteisen turvallisuuden kulmakivi, sekä Yhdistyneiden kansakuntien vahvistamiseen kansainvälisen järjestyksen peruskalliona;
12. tähdentää, että nykyiset kriisit korostavat Yhdistyneiden kansakuntien rajoitteita; kehottaa unionia ja sen jäsenvaltioita käyttämään kaiken painoarvonsa turvallisuusneuvoston uudistamiseksi, erityisesti veto-oikeuden poistamiseksi laajamittaisten hirmutekojen tapauksissa;
13. korostaa, että korkean edustajan kesäkuussa 2016 esittelemän EU:n globaalistrategian tehokas täytäntöönpano ei ole mahdollista ilman jäsenvaltioiden vahvaa sitoutumista, vastuunottoa, poliittista tahtoa ja johtajuutta; korostaa, että jäsenvaltioiden on osoitettava tämän strategian täytäntöönpanoon ja erityisesti olennaisen tärkeälle konfliktinehkäisyydelle sekä turvallisuus- ja puolustuspoliittiselle alalle asianmukaiset henkilöstöresurssit ja määrärahat; korostaa, että Euroopan puolustusvoimavarojen suurempi integrointi on hyödyllistä sekä käytännölliseltä että taloudelliselta kannalta;
14. pitää myönteisenä aikomusta laatia turvallisuutta ja puolustusta koskeva täytäntöönpanosuunnitelma; korostaa, että tätä täytäntöönpanosuunnitelmaa olisi täydennettävä laatimalla valkoinen kirja, jossa täsmennettäisiin Euroopan puolustuksen tavoitetaso, tehtävät, vaatimukset ja voimavaraprioriteetit; kehottaa korkeaa edustajaa aloittamaan ensi tilassa työn tällaisen valkoisen kirjan laatimiseksi tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden ja komission kanssa, jotta ensimmäiset tulokset voidaan saada vuonna 2017;
15. suhtautuu myönteisesti ehdotukseen strategian täytäntöönpanon vuosittaisesta tarkastelusta; katsoo, että tämän tarkastelun tulisi tapahtua parlamentissa vuosittain käytävän keskustelun puitteissa ja korkean edustajan laatiman täytäntöönpanokertomuksen pohjalta;
16. katsoo, että EU:n globaalistrategiaa olisi tarkistettava säännöllisesti ja annettava sen täytäntöönpanosta analyysi, samatahtisesti vaalisyklin kanssa ja jokaisen uuden komission virkaanastumisen yhteydessä, jotta voidaan tarkistaa, vastaavatko sen tavoitteet ja painopisteet edelleen haasteisiin ja uhkiin;

17. painottaa, että EU:n ulkoisen toiminnan on perustuttava kolmeen pilariin, jotka ovat diplomatia, kehitys ja puolustus;

Vastuun ottaminen turvallisuudestamme: ehkäise, puolusta, estä, reagoi

18. korostaa, että EU:n on vahvistettava turvallisuus- ja puolustusvoimavarojaan, sillä se voi käyttää koko potentiaalinsa merkittävänä globaalina toimijana ainoastaan yhdistämällä vertaansa vailla olevan pehmeän valtansa kovaan valtaan osana EU:n kokonaisvaltaista lähestymistapaa; muistuttaa, että yhteiset ja vahvemmat siviili- ja sotilaalliset valmiudet ovat keskeisiä elementtejä, jotka auttavat EU:ta vastaamaan täysimääräisesti kriiseihin, kehittämään kumppanien selviytymiskykyä ja suojelemaan Eurooppaa; ottaa huomioon, että valtopolitiikan dominoidessa taas kansainvälisiä suhteita puolustus- ja pelotevalmiudet vaikuttavat kriittisesti siihen vaikutusvalttaan, joka meillä on diplomaattisissa neuvotteluissa; muistuttaa, että yhteistä turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa on vahvistettava ja syvennettävä, sillä ainoa realistinen tapa vahvistaa sotilaallisia voimavarojamme tiukkojen budjettirajoitusten aikana on lisätä synergiaa tehostamalla puolustusyhteistyötä kaikkien jäsenvaltioiden tarpeiden perusteella ja investointeja kohdentamalla; katsoo, että vahvistettu eurooppalainen turvallisuus- ja puolustusyhteistyö johtaisi parempaan tuloksellisuuteen, yhtenäisyyteen ja tehokkuuteen ja EU ja sen jäsenvaltiot voivat saada välttämättömät teknologiset ja teolliset valmiudet ainoastaan tällaisella syvemmällä yhteistyöllä;
19. on vakuuttunut, että jo nyt alirahoitetussa unionin talousarviossa tarvitaan myös lisäpanostuksia yhteiseen turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan liittyviin operatioihin, hallinnollisiin kustannuksiin, valmistelutoimiin ja pilottihankkeisiin ja myös jäsenvaltioilta tarvitaan lisärahoitusta synergian lisäämiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita käyttämään monivuotisen rahoituskehysten arvioinnin/tarkistamisen tarjoamaa mahdollisuutta kasvavia turvallisuushaasteita koskevien talousarviotarpeiden käsittelyyn; kehottaa Euroopan unionin jäsenvaltioita lisäämään puolustusmenojaan, jotta ne täyttävät Naton valmiustavoitteet, mikä edellyttää, että puolustukseen käytetään vähintään kaksi prosenttia BKT:sta; korostaa, että EU:n ja jäsenvaltioiden toimien koordinoinnin parantaminen ja päällekkäisyyksien vähentäminen voisivat mahdollistaa säästöjä ja varojen uudelleen kohdentamista;
20. katsoo, että on ratkaisevan tärkeää, että Lissabonin sopimuksen mahdollistamat välineet otetaan viimein käyttöön, erityisesti pysyvä rakenteellinen yhteistyö (PESCO); katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden avoimeen ja aktiiviseen osallistumiseen kannustava joustava ja osallistava lähestymistapa on olennaisen tärkeää PESCO:n täytäntöönpanossa; panee tyytyväisenä merkille Ranskan ja Saksan puolustusministerien yhteisen asiakirjan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan uudistamisesta ja Italian ehdotuksen EU:n puolustuksen lujittamisesta ja antaa täyden tukensa niiden tavoitteelle PESCO:n perustamista koskevan myönteisen päätöksen tekemisestä ulko- ja puolustusasioiden neuvostossa marraskuussa 2016; kehottaa korkeaa edustajaa johtamaan tätä aloitetta samoin kuin muita äskettäisiä ehdotuksia yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan lujittamiseksi niin, että valmistaudutaan muihin tätä politiikkaa koskeviin kunnianhimoisiin päätöksiin, joita on tehty marraskuun 2016 ulko- ja puolustusasioiden neuvostossa ja joulukuun 2016 Eurooppa-neuvostossa ja joita ovat muun muassa seuraavat:
- luodaan pysyvä siviili- ja sotilastoimien päätoimipaikka, jossa on yhtä tärkeät sotilasalan suunnittelu- ja toteutusvoimavara ja siviilikriisinhallinnan suunnittelu- ja toteutusvoimavara, joka vahvistaisi strategisen ja operatiivisen suunnittelun

kaikkia vaiheita, tehostaisi siviili- ja sotilasalan yhteistyötä sekä parantaisi EU:n kykyä reagoida nopeasti kriiseihin;

- tehostetaan EU:n nopean toiminnan välineitä erityisesti kehittämällä taisteluosastojen käytettävyyttä, ottamalla käyttöön 44 artikla ja vahvistamalla ja käyttämällä enemmän Eurocorps-joukkoja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tehtävissä ja operaatioissa;
 - laajennetaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioiden yhteistä rahoitusta, mukaan lukien tarkistamalla kiireellisesti ja perinpohjaisesti Athene-mekanismia, joka kattaisi taisteluosastoja koskevan julkilausuman ja jota tarvitaan varmistamaan, että EU:n tehtäviä voidaan rahoittaa yhteisistä varoista yksittäisten osallistuvien jäsenvaltioiden rahoituksen sijaan, ja poistetaan näin jäsenvaltioilta mahdollinen este joukkojen lähettämiseltä;
 - perustetaan neuvostoon puolustusasioiden kokoonpano;
21. kannustaa tarkastelemaan uudelleen yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan siviilioperaatioita koskevaa EU:n lähestymistapaa alkaen tehtävien luonteesta niiden tavoitteisiin ja mukana oleviin ihmisiin asti, jotta voidaan varmistaa, että niiden suunnittelu, toteuttaminen ja tuki ovat asianmukaisia; panee tyytyväisenä merkille yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tehtävissä ja operaatioissa saavutetun edistyksen niiden puutteista huolimatta; vaatii lisää joustoa EU:n varainhoitosääntöihin, jotta se kykenisi vastaamaan kriiseihin, ja vaatii panemaan täytäntöön Lissabonin sopimuksen nykyiset määräykset; tukee käynnistysrahastojen perustamista sotilasoperaatioiden alkuvaiheiden kiireellistä rahoitusta varten; katsoo, että uudella tehokkaammalla päätöksentekomenettelyllä, jolla päätetään EU:n sotilasoperaatioista, EU voisi reagoida joustavammin ja voimakkaammin uhkiin ja kriiseihin, mutta toteaa kuitenkin, että jäsenvaltioiden on tehtävä päätös siitä, osallistuvatko niiden joukot tällaisiin operaatioihin;
22. korostaa, että kaikki päätökset edetä Euroopan puolustusliittoon, muun muassa laajemman pysyvän rakenteellisen yhteistyön kehittäminen ja yhteisten puolustusvälineiden luominen, on tehtävä EU:n jäsenvaltioiden yksimielisenä päätöksenä;
23. pitää valitettavana, että komissio, EUH, puolustusvirasto ja jäsenvaltiot eivät ole vielä panneet täysin täytäntöön marraskuussa 2013 järjestetyssä ulkoasiainneuvostossa ja vuosien 2013 ja 2015 Eurooppa-neuvostoissa sovittuja kattavia tehtävänantoja; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja sisämarkkinoista, teollisuudesta, yrittäjyydestä ja pk-yrityksistä vastaavaa komission jäsentä esittämään arvioinnin edellisten päätösten täytäntöönpanosta parlamentille ennen uusien tehtävänantojen ehdottamista; kehottaa vauhdittamaan Euroopan puolustusalan toimintasuunnitelman parissa tehtävää työtä ja komission toimia puolustusyhteistyön maksimoimiseksi esimerkiksi aloitteilla, jotka koskevat sisämarkkinoita, julkisia hankintoja, tutkimusta, liikenne-, avaruus-, kyber-, energia- ja teollisuuspolitiikkaa; panee merkille Ranskan presidentin ehdotuksen Euroopan turvallisuus- ja puolustusrahastosta ja tukee uusien ja innovatiivisten rahoitus- ja investointitapojen kehittämistä muun muassa Euroopan investointipankin ja julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta;
24. toteaa, että jäsenvaltioilla on vaikeuksia pitää yllä laajaa täysin operatiivisten puolustusvalmiuksien valikoimaa, joten tarvitaan lisää koordinoitua ja selkeämpiä

valintoja siitä, mitä voimavaroja ylläpidetään, jotta jäsenvaltiot voivat erikoistua tiettyihin voimavaroihin; korostaa EU:n puolustusvalmiuksien paremmasta yhdistämisestä saatavia käytännöllisiä ja taloudellisia etuja ja panee merkille käynnissä olevat eri aloitteet, joita pitäisi tarkastella laajemmin, jotta voidaan laatia älykäs etenemissuunnitelma; tukee ehdotuksia puolustusta koskevasta eurooppalaisesta ohjausjaksosta ja kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa esittämään sitä koskevia konkreettisia ehdotuksia; katsoo, että yhteentoimivuus on ratkaisevassa asemassa, jos jäsenvaltioiden joukkojen yhteensopivuutta ja yhtenäisyyttä halutaan parantaa; kannustaa jäsenvaltioita etsimään uusia keinoja joukkoja ja varusteita koskeville yhteisille hankinnoille, huollolle ja säilytykselle;

25. kiittää Euroopan puolustusvirastoa sen roolista voimavarojen kehittämisen edistämässä ja koordinoinnissa ja kehottaa lujittamaan sitä erityisesti lisäämällä sen määrärahoja; korostaa, että viraston henkilöstö- ja toimintakulut olisi rahoitettava unionin talousarviosta; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita tarkistamaan puolustusviraston organisaation, menettelyt ja aiemmat toimet;
26. muistuttaa, että Euroopan on säilytettävä kilpailukykyinen ja innovatiivinen teollinen ja teknologinen perusta, jolla kyetään kehittämään ja tuottamaan vaadittuja valmiuksia; muistuttaa, että yhdentyneet puolustusalan markkinat ja Euroopan puolustusteollisuuden yhdistyminen ovat ehdottoman välttämättömiä mittakaavaetujen saamiseksi ja tehokkuuden parantamiseksi;
27. suhtautuu myönteisesti puheenjohtaja Junckerin ehdotukseen perustaa Euroopan puolustusrahasto vauhdittamaan tutkimusta ja innovointia; suhtautuu myönteisesti käynnissä olevaan työhön puolustustutkimuksen valmistelutoimen laatimisesta, minkä pitäisi johtaa merkittävään EU-rahoitteiseen Euroopan puolustustutkimusohjelmaan seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä, jäsenvaltioiden myöntämät täydentävät varat mukaan lukien;
28. kehottaa EU:ta toimimaan entistä aktiivisemmassa roolissa aseistariisun, joukkotuhoaseiden leviämisen estämisen ja asevalvonnan alalla; kehottaa neuvostoa mahdollistamaan varapuheenjohtajan / korkean edustajan aktiivisemmän roolin konfliktinratkaisussa ja rauhanrakentamisessa;
29. muistuttaa, että EU:n globaalistrategiassa edellytetään investointeja konfliktinehkäisyyteen, mutta todellisuudessa sekä komissio että neuvosto ovat ehdottaneet vuoden 2017 talousarviossa kauaskantoisia leikkauksia EU:n ainoaan konfliktinehkäisyvälineeseen (vakautta ja rauhaa edistävä väline); korostaa, että on lisättävä ponnisteluja konfliktinehkäisyn, välitystoiminnan ja sovittelun alalla, koska Euroopan naapurialueilla ja muualla on paljon turvallisuushaasteita;
30. panee merkille sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden lisääntyvän keskinäisen riippuvuuden ja katsoo, että nykyiset turvallisuushaasteet vaativat kriittistä analyysia turvallisuuspolitiikasta, jotta voidaan luoda johdonmukainen ja yhtenäinen politiikka, joka kattaa sekä sisäisen että ulkoisen ulottuvuuden, mukaan lukien sellaiset asiat kuin terrorismin torjunta, kyberturvallisuus, energiaturvallisuus, hybridiuhkat, strateginen viestintä ja kriittinen infrastruktuuri; kehottaa jäsenvaltioiden turvallisuuspalveluja tehostamaan koordinoitua ja yhteistyötä sekä lisäämään tiedustelutiedon ja muiden tietojen vaihtoa ja kehottaa kaikkia jäsenvaltioita noudattamaan oikeudellista velvoitettaan jakaa tiedustelutietoa Europolin ja Eurojustin kanssa terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi; kehottaa EU:ta vahvistamaan entisestään

yhteistyötä ja tiedustelutiedon jakamista kolmansien maiden kanssa terrorismin ja järjestäytyneen rikollisuuden torjumiseksi ja kunnioittamaan siinä kansainvälistä humanitaarista oikeutta ja kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä; antaa kiitosta Euroopan raja- ja merivartiostalon käynnistämiseksi;

31. pitää myönteisenä Varsovan huippukokouksen aikana hyväksytyä yhteistä julkilausumaa Naton ja EU:n yhteistyöstä; antaa täyden tukensa Naton ja EU:n väliselle syvennetylle yhteistyölle kyberturvallisuuden, muuttoliikkeen, strategisen viestinnän ja hybridiuhkiin vastaamisen aloilla; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa esittämään erityisiä ehdotuksia Varsovan yhteisen julkilausuman jatkotoimiksi vuoden 2016 loppuun mennessä; on vakuuttunut Naton ratkaisevasta merkityksestä Euroopan yhteiselle turvallisuudelle ja samalla korostaa, että EU:n oman toimintavalmiuden ylläpitäminen on välttämätöntä; muistuttaa, että voimakkaampi Nato ja voimakkaampi EU vahvistavat ja täydentävät toisiaan; suhtautuu myönteisesti EU:n globaalistrategian sitoumukseen, että Nato on Euroopan yhteisen turvallisuuden kulmakivi; painottaa, että EU:n olisi hyödynnettävä käytettävissä olevia turvallisuus- ja puolustusresursseja parhaalla tavalla ja vältettävä mahdolliset päällekkäisyydet; katsoo lisäksi, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on tehtävä tiiviimpää yhteistyötä Naton kanssa, jotta varmistetaan, että sotilasliiton älykästä puolustusta koskeva Smart Defence -aloite ja voimavarojen yhdistämistä ja yhteiskäyttöä koskeva EU:n Pooling and Sharing -aloite täydentävät ja vahvistavat toisiaan;
32. korostaa, että EU:n jäsenvaltioiden turvallisuus on jakamaton ja että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 42 artiklan 7 kohdan mukaisesti kaikilla jäsenvaltioilla on oltava sama turvallisuuden taso ja että niiden olisi siksi edistettävä EU:n turvallisuutta ja osallistuttava sen varmistamiseen yhdenvertaisesti ja määräsuhteisesti sekä täytettävä annetut sitoumukset; toteaa lisäksi, että artiklassa todetaan myös, että unionin politiikka ei vaikuta tiettyjen jäsenvaltioiden turvallisuus- ja puolustuspolitiikan erityisluonteeseen;
33. toteaa, että on pyrittävä löytämään luovia ratkaisuja EU:n ja Yhdistyneen kuningaskunnan yhteistyöhön yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan aloilla;
34. uskoo, että on ratkaisevan tärkeää vahvistaa Euroopan turvallisuusrakenteita, jotka perustuvat vuonna 1975 laadittuun Helsingin päätösasiakirjaan ja sen neljään koriin ja joita Venäjän laiton sotilaallinen väliintulo Krimillä ja Itä-Ukrainassa on vakavasti vahingoittanut;
35. katsoo, että on aika määritellä EU:n Venäjän-suhteita koskeva uusi ja realistisempi strategia, joka pohjautuu uskottavaan pelotteeseen mutta myös vuoropuheluun yhteistä etua koskevilla aloilla, esimerkiksi terrorismin torjunnassa, joukkotuhouksien leviämisen estämisessä ja kaupassa; painottaa samalla, että on tärkeää lisätä investointeja Venäjän kansalaisyhteiskunnan tukemiseen ja sen kanssa tehtävään yhteistyöhön, jotta vahvistetaan EU:n ja Venäjän välisten suhteiden pitkän aikavälin perustaa; korostaa, että pakotteita tarvittiin vastatoimena Venäjän voimatoimille Ukrainassa ja ne ovat osoittautuneet tehokkaaksi keinoksi estää uudet hyökkäykset; muistuttaa, että näiden pakotteiden poistaminen edellyttää Minskin sopimusten täysimääräistä täytäntöönpanoa; tukee täysipainoisesti rajoittavia toimenpiteitä, joita EU on kohdistanut henkilöihin ja yhteisöihin Venäjällä vastauksena Krimin laittomaan liittämiseen ja Ukrainan vakauden tarkoitukselliseen horjuttamiseen, ja vaatii, että EU:n olisi säilytettävä mahdollisuus asettaa asteittain lisäpakotteita erityisesti korkean

teknologian tuotteille öljy-, kaasu-, tietotekniikka- ja asealalla, jos Venäjä jatkaa kansainvälisen oikeuden rikkomista; pitää suhteiden parantumista EU:n ja Venäjän yhteisen edun mukaisena edellyttäen, että kansainvälistä oikeutta sovelletaan;

36. kehottaa EU:n jäsenvaltioita ja kansainvälistä yhteisöä puhumaan yhdellä äänellä ja lähettämään Venäjän hallitukselle selvän viestin siitä, että sen toimilla on hintansa ja seurauksensa; vaatii lisäksi nykyisen kriisin liennyttämistä ja korostaa että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on yhteistyössä kansainvälisten kumppanien kanssa painostettava Venäjän hallitusta diplomaattisin, poliittisin ja taloudellisin keinoin, jotta se lopettaa voimatoimensa; pitää myönteisenä Naton Varsovan huippukokouksen tätä koskevia päätöksiä; korostaa sitoutumistaan Ukrainan yhtenäisyyteen, suvereniteettiin ja alueelliseen koskemattomuuteen; korostaa Krimin miehityillä alueilla toimitettujen vaalien pätemättömyyttä;
37. uskoo, että on tärkeää löytää keinoja vallitsevien jännitteiden liennyttämiseksi ja ryhtyä rakentamaan vuoropuheluun Venäjän kanssa, jotta voidaan määrittää toimet, joilla voidaan vähentää vaarallisten väärinymmärrysten ja virhelaskelmien riskiä; korostaa sotilaallisen toiminnan keskinäisen avoimuuden lisäämisen tärkeyttä, jotta voidaan välttää ilmassa ja merellä tapahtuvat vaaratilanteet Venäjän kanssa, ja korostaa tarvetta määritellä yhteiset periaatteet mahdollisten onnettomuuksien ja vaaratilanteiden hallinnoimiselle; katsoo, että yhteistyöhaluttomat sotilaskoneet, joiden transponderi on kytketty pois päältä, aiheuttavat vakavan uhan siviili-ilmailulle, ja toteaa, että on tarpeen kehittää toimenpiteitä tällaisten koneiden havaitsemiseksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja määrittää kansainvälinen toimintatapa tällaisten turvallisuusriskien poistamiseksi; katsoo lisäksi, että Venäjän kanssa tehty yhteistyö Iranin ydinsopimuksen saavuttamiseksi antaa aihetta toivoa suhteiden paranevan muilla aloilla, kuten Naton kanssa, jotta voidaan liennyttää jännitteitä esimerkiksi Baltian alueella, Syyriassa ja Ukrainassa;
38. kehottaa EU:ta tehostamaan yhteistyötään itäisen kumppanuuden maiden kanssa, jotta niiden demokraattisia instituutioita, selviytymiskykyä ja itsenäisyyttä voidaan vahvistaa, myös aloittamalla kunnianhimoisia täysimittaisia yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan operaatioita, joiden tehtävänä on lisätä turvallisuutta ja vakautta; kehottaa unionia toimimaan aktiivisemmassa roolissa konfliktinratkaisussa ja rauhanrakentamisessa; kehottaa jäsenvaltioita lisäämään Ukrainalle annettavaa apua esimerkiksi asianmukaisten puolustusjärjestelmien muodossa, jotta estetään sotilaallisen tilanteen kärjistyminen Itä-Ukrainassa, muuttamaan EU:n itäisen Stratcom-työryhmän pysyväksi EU:n rakenteeksi sekä osoittamaan riittävästi henkilöresursseja ja määrärahoja sen toiminnan parantamiseen; tukee myös näiden maiden pyrkimyksiä, jotka liittyvät EU:n jäsenyyteen, ja oikeusvaltioperiaatteen, talouden, julkishallinnon ja lahjonnan torjumisen ja vähemmistöjen suojelun kaltaisilla aloilla toteutettavaa uudistusohjelmaa;
39. muistuttaa, että unioni on sitoutunut lähialueiden kumppanimaihinsa ja tukemaan sosiaalisia ja poliittisia uudistuksia, lujittamaan oikeusvaltiota, suojelemaan ihmisoikeuksia ja edistämään taloudellista kehitystä parhaana keinona vahvistaa kansainvälistä järjestystä ja taata naapurialueidensa vakaus; katsoo, että EU:n politiikassa ei saa omaksua yhtä kaikkiin sovellettavaa lähestymistapaa ja että siksi on oltava aiempaa joustavampi ja reagoitava nopeasti muuttuviin tilanteisiin itäisillä ja eteläisillä naapurialueilla; huomauttaa, että tarkistettu Euroopan naapuruusväline ei ole täyttänyt tavoitteitaan etenkin enemmällä enemmän -periaatteen osalta; kannustaa

harkitsemaan vähemmällä vähemmän -politiikkaa niiden maiden osalta, jotka menevät päinvastaiseen suuntaan hallinnon, demokratian ja ihmisoikeuksien kannalta;

40. korostaa, että suhteiden lähentäminen Yhdysvaltojen ja Kanadan kanssa on EU:n strategisen edun mukaista ja että samalla on tärkeää, että EU lujittaa suhteitaan Keski- ja Etelä-Amerikkaan sekä kahden alueen välisen kumppanuuden vahvistamiseksi että suurten maailmanlaajuisten haasteiden käsittelemiseksi yhdessä; tunnustaa, että EU on Yhdysvaltojen ehdottomasti tärkein taloudellinen kumppani ja päinvastoin ja että ne ovat toistensa keskeisiä kansainvälisiä liittolaisia sekä kahdenvälisesti että Natossa ja Iranin ydinvoimasopimuksen, Syyrian ja Ukrainan kaltaisissa asioissa; kannustaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita takaamaan tämän suhteen jatkumisen yhteisten arvojen pohjalta Yhdysvaltojen marraskuussa 2016 järjestettyjen presidentinvaalien jälkeen;

Selviytymiskyvyn kehittäminen ja aito kokonaisvaltaisuus: kehitä, tue ja vahvista

41. korostaa, että maanosamme, naapurialueidemme ja Afrikan rauhan ja vakauden varmistamisen tulee olla unionin toiminnan keskiössä; toteaa, että kestävä kehitystä ei tapahdu ilman turvallisuutta ja että kestävä kehitys on turvallisuuden, vakauden, sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja demokratian edellytys; katsoo, että on välttämätöntä puuttua epävakauden, pakkomuuton ja laittoman muuttoliikkeen perimmäisiin syihin, kuten köyhyyteen, taloudellisten mahdollisuuksien puutteeseen, aseellisiin konflikteihin, huonoon hallintoon, ilmastonmuutokseen, ihmisoikeusloukkauksiin, epätasa-arvoon ja virheelliseen kauppapolitiikkaan, joissa näihin haasteisiin ei puututa; katsoo, että turvallisuus, taloudellinen ja sosiaalinen kehitys sekä kauppa ovat osa samaa kattavaa strategiaa, ja niiden on oltava yhdenmukaisia Lissabonin sopimuksen 208 artiklassa vahvistetun kehityspolitiikan johdonmukaisuuden periaatteen kanssa; kehottaa toteuttamaan unionin ja kansainvälisiä (YK/G20) toimia, joilla estetään rahan laitton siirtäminen Afrikasta;
42. korostaa, että EU:n täytyy kiinnittää erityistä huomiota elinolosuhteiden parantamiseen sen naapurialueilla käyttämällä kaikkia saatavilla olevia politiikan välineitä, mukaan lukien kauppa, kehitysapu, ympäristöpolitiikka ja diplomaatia, sekä kriisinhallintavoimavarat; panee tyytyväisenä merkille EU:n uudet muuttoliikekumppanuudet ja ulkoisen investointiohjelman ja pyytää saada osallistua näiden välineiden käyttöön; korostaa tarvetta soveltaa Afrikkaan uutta lähestymistapaa, joka perustuu EU:n arvoihin ja periaatteisiin, ja tarjota parempia mahdollisuuksia kaupalle, investoinneille, energian saatavuudelle ja talouskasvulle sekä tukea Afrikan valtioita niiden pyrkimyksissä rakentaa demokraattisia, avoimia ja tehokkaita instituutioita sekä toimenpiteitä ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämiseksi; on vakuuttunut, että EU:n tulisi tarkistaa kehitys- ja kauppapolitiikkojaan varmistaakseen, että ne vastaavat omia arvojamme ja edistävät näiden tavoitteiden saavuttamista; kehottaa EU:ta ja erityisesti jäsenvaltioita torjumaan laittomia rahansiirtoja ja lisäämään merkittävästi taloudellista tukeaan alueelle esimerkiksi Afrikka-hätärahaston, Euroopan ulkoisen investointiohjelman ja Euroopan kehitysrahaston kautta; korostaa EU:n merkittävää asemaa kestävä kehityksen toimintaohjelman 2030 tavoitteiden saavuttamisessa; katsoo, että yksityisellä sektorilla voisi olla merkittävä asema kehitysyhteistyössä, jos se toimii sellaisen oikeudellisesti sitovan kehityksen puitteissa, jossa määritetään yrityssektorin velvollisuudet ihmis-, sosiaali- ja ympäristöoikeuksien kunnioittamisen osalta;
43. tunnustaa, että EU:n apu katastrofien uhreille, pakolaisille ja muille hädänalaisille on tuottanut vaihtelevia tuloksia;

44. korostaa myös tarvetta tehostaa lähinnä Länsi-Afrikassa, Sahelin alueella, Afrikan sarvessa ja Lähi-idässä esiintyvää ja ennen näkemättömällä tavalla Eurooppaan kohdistuvaa terrorismia ja radikalisoitumista kiihdyttävien perimmäisten syiden torjuntaa; kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan yhtenäisiä diplomaattisia toimia yhdessä Yhdysvaltojen ja muiden kansainvälisten kumppaneiden kanssa vakuuttaakseen alueen maat, kuten Turkin, Saudi-Arabian ja Iranin, siitä, että tätä globaalia haastetta varten tarvitaan yhteinen oikeuteen perustuva strategia; kannustaa edelleen yhteistyö- ja koordinoituihin toimiin muiden maiden kanssa tässä taistelussa ja kehottaa alueen valtiollisia ja muita kuin valtiollisia toimijoita pidättäytymään lahkosten välisten ja etnisten jännitteiden lisälietsonnasta; ilmaisee vakavan huolensa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuslainsäädännön vakavista loukkauksista Jemenissä, myös Sanaassa 8. lokakuuta 2016 tehdystä pommi-iskusta hautajaisiin; vaatii pikaisesti riippumattonta kansainvälistä tutkimusta kyseisestä tapauksesta ja muista kansainvälisen humanitaarisen oikeuden ja ihmisoikeuslainsäädännön loukkauksista; vaatii unionia ja sen jäsenvaltioita pidättäytymään mahdollisesta yhteistyöstä Jemenissä, kunnes kyseiset loukkaukset on tutkittu ja niihin syyllistyneet on saatettu vastuuseen; vaatii, että Jemenin saarto puretaan välittömästi ja kehottaa kaikkia konfliktin osapuolia jatkamaan vuoropuhelua ja pyrkimään kohti kestävästä tulitaukoa; painottaa, ettei tähän konfliktiin ole olemassa sotilaallista ratkaisua;
45. kannustaa aihekohtaisten osioiden luomista, jotta unionin, eteläisen naapurialueen kumppanivaltioiden ja tärkeimpien alueellisten toimijoiden, erityisesti Afrikassa sijaitsevien toimijoiden, välille voidaan ehdottaa yhteistyötä turvallisuuden, kehityksen, energian ja muuttoliikevirtojen hallinnan kaltaisten alueellisten haasteiden osalta; katsoo, että naapuriemme selviytymiskyky olisi huomattavasti parempi, jos siitä huolehdittaisiin alueellisen yhteistyön puitteissa, jolloin voitaisiin saada yhteisiä vastauksia haasteisiin, joita ovat muun muassa muuttoliike, terrorismi ja kehitys; kehottaa unionia tämän vuoksi työskentelemään Maghrebin alueen naapureidensa kanssa Maghrebin arabiunionin käynnistämiseksi uudelleen ja sen kehittämiseksi;
46. muistuttaa, että Sahelin alue ja siihen liittyvät maantieteelliset alueet ovat ensisijaisia alueita Euroopan unionin turvallisuuden takaamisessa ja korostaa näiden alueiden turvallisuustilanteen epävakaisuutta ja tämänhetkisen sekasorron mahdollisia seurauksia; pyytää unionia edistämään yhteistyön vahvistamista Pohjois-Afrikan ja Sahelin maiden kanssa Saharan ja Sahelin alueella lisääntyvän terroristien toiminnan torjumiseksi; korostaa, että erittäin vaikeat elinolosuhteet tietyissä paikoissa voivat saada osan väestöstä kallistumaan islamistisen terrorismin puoleen; kannustaa kehittämään Sahelin alueelle johdonmukaisen ja vakaan strategian, jonka tavoitteena on parantaa hallintoa ja valtion ja alueellisten instituutioiden vastuuvollisuutta ja legitimitettiin, edistää turvallisuutta, puuttua radikalisoitumiseen ja ihmis-, ase- ja huumekauppaan ja vahvistaa talous- ja kehityspolitiikkaa; on vakuuttunut siitä, että alueellisten ja osa-alueellisten järjestöjen valmiuksien vahvistaminen erityisesti Afrikassa on olennaisen tärkeää konfliktinehkäisyyn, konfliktien ratkaisemiseen ja turvallisuusyhteistyön kannalta; painottaa, että unionin on vastattava tähän turvallisuustilanteeseen taloudellisesti ja myös poliittisesti ja sotilaallisesti;
47. korostaa tarvetta kestävästä ratkaisusta löytämiseen Syyrian konfliktiin Geneven julkilausumassa ja YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 2254 (2015) esitetyn siirtymäprosessin mukaisesti; tukee YK-johtoisia toimia neuvottelujen helpottamiseksi kaikkien Syyrian konfliktin osapuolien välillä sellaisen poliittisen ratkaisun löytämiseksi, johon ne kaikki osallistuvat; pyytää varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa laatimaan mahdollisimman nopeasti EU:n strategian Syyriaa varten;

on vakuuttunut siitä, että Venäjän ja Yhdysvaltojen kahdenväliset neuvottelut eivät riitä tuomaan kestävästä vastausta Syyrian kriisiin; kehottaa EU:ta hankkiutumaan eroon diplomaattisesta paitsioasemastaan ja käyttämään vaikutusvaltaansa keskeisiin toimijoihin, kuten Iraniin, Saudi-Arabiaan, Turkkiin, Qatarin ja Venäjään, jotta ne omaksuisivat rakentavan kannan ja pidättäytyisivät pahentamasta tilannetta entisestään; kehottaa edelleen kaikkia YK:n turvallisuusneuvoston jäseniä täyttämään velvollisuutensa Syyrian kriisin yhteydessä; muistuttaa, että Venäjä ja muut maat ovat käyttäneet toistuvasti veto-oikeutta YK:n turvallisuusneuvostossa, ja katsoo, että tämä on vastoin kansainvälisiä toimia rauhan ja konfliktinratkaisun saavuttamiseksi Syyriassa ja lähialueella; korostaa, että pakotteiden käyttäminen olisi harkittava kaikkia niitä henkilöitä ja tahoja vastaan, jotka osallistuvat rikoksiin ihmisyyttä vastaan Syyriassa; ilmaisee vakavan huolensa kansainvälisten humanitaaristen oikeuksien ja ihmisoikeuksien joukoittaisesta ja laajalle levinneestä loukkaamisesta kaikilla Syyrian konfliktin puolilla ja korostaa kyseisiä väärinkäytöksiä koskevan tilivelvollisuuden takaamisen merkitystä; toistaa tukensa Syyrian naapurimaille, joilla on valtavia haasteita miljoonien pakolaisten vastaanottamisessa; vahvistaa täyden tukensa sellaisen Irakin ja Syyrian itsenäisyydelle, alueelliselle eheydelle ja itsemääräämisoikeudelle, jossa kaikkien etnisten ja uskonnollisten ryhmien oikeuksia kunnioitetaan täysimääräisesti;

48. toteaa, että Turkki on tärkeä kumppani Syyrian konfliktin ratkaisemisessa ja IS/Da'eshin vastaisessa taistelussa sekä muuttoliikekriisin ratkaisemisessa; tuomitsee ankarasti sotilasvallankaappauksen, joka yritettiin tehdä Turkin demokraattisesti valittua hallitusta vastaan; kehottaa Turkin hallitusta suojelemaan perustuslaillista järjestystä ja korostaa samalla, että vallankaappausyrityksen jälkeen on tärkeää kunnioittaa ihmisoikeuksia, oikeusvaltion periaatetta, sananvapautta ja oikeuslaitoksen ja median riippumattomuutta Turkin Euroopan neuvoston jäsenyydestä johtuvien sitoumusten mukaisesti; korostaa, että Turkin olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä Euroopan neuvoston kanssa, jotta varmistetaan, että kaikissa menettelyissä noudatetaan oikeusvaltion periaatetta; on huolestunut vallankaappausyrityksen jälkeen aloitetun puhdistuksen sortavasta luonteesta ja laajuudesta ja katsoo, että se on merkittävästi heikentänyt perusvapauksien ja ihmisoikeuksien tilaa Turkissa; on erityisen huolissaan poliisin liiallista voimankäyttöä ja pidätettyjen pahoinpitelyä koskevien tapausten lisääntymisestä, jatkuvasta rankaisemattomuudesta ihmisoikeusrikkomuksissa ja oikeuslaitoksen riippumattomuuden rapautumisesta;
49. korostaa, että Lähi-idän konfliktiin tarvitaan heinäkuussa 2014 annetuissa neuvoston päätelmissä asetettuihin parametreihin perustuva kahden valtion ratkaisu, joka takaa Israelin valtion turvallisuuden ja vuoden 1967 rajoihin perustuvan elinkelpoisen Palestiinan valtion, ja ratkaisee kaikki pysyvää asemaa koskevat kysymykset, jotta konflikti voidaan päättää; kehottaa unionia kantamaan vastuunsa ja ryhtymään aidoksi toimijaksi ja välittäjäksi diplomaattisessa prosessissa; kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita toteuttamaan pikaisesti toimia kahden valtion ratkaisun toteuttamiskelpoisuuden puolustamiseksi ja luomaan positiivisen vireen rauhanneuvottelujen käymiseksi; kehottaa Israelin viranomaisia lopettamaan välittömästi siirtokuntien laajentamisen ja aloittamaan niiden purkamisen; korostaa, että keskeinen ennakoehdo oikeudenmukaisen ja pysyvän rauhan saavuttamiselle on edelleen se, että kaikki osapuolet kunnioittavat kaikissa olosuhteissa kansainvälistä ihmisoikeuslainsäädäntöä ja humanitaarista oikeutta; pitää erittäin tärkeänä, että varmistetaan unionin politiikan johdonmukaisuus miehitys- ja alueliitostilanteissa;

50. katsoo, että ihmiskaupan torjuminen on mahdollista ainoastaan silloin, kun tehdään ihmisoikeuksien kunnioittamiseen perustuvaa yhteistyötä Välimeren eteläpuolisten maiden kanssa ja kaikkien Afrikan maiden kanssa, ja katsoo tässä yhteydessä, että unionin ja sen jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä kansainvälisten kumppaniensa kanssa, jotta voidaan käsitellä muuttoliikettä edistäviä tekijöitä;
51. tukee voimakkaasti suojeluvastuun vahvistamista ja sen ottamista tärkeäksi unionin ja sen jäsenvaltioiden kaikenlaisia konflikteja sekä ihmisoikeuksia ja kehitystä koskevaa työtä ohjaavaksi periaatteeksi;

Eurooppalaisen diplomatian voima: osaaminen, sitoutuminen ja vaikuttaminen

52. korostaa EU:n valtavaa potentiaalia diplomatian suurvaltana, mikä perustuu sen käytettävissä olevaan laajaan valikoimaan välineitä ja normatiiviseen voimaamme demokratian, vapauden ja ihmisoikeuksien alalla; korostaa tässä yhteydessä varapuheenjohtajan / korkean edustajan, EUH:n ja unionin kolmansien maiden edustustojen keskeistä asemaa koordinoinnissa;
53. katsoo, että on kiinnitettävä erityistä huomiota konfliktien estämiseen, epävakauden perussyiden selvittämiseen ja ihmisten turvallisuuden varmistamiseen; katsoo, että rauhanturvaoperaatioita tehokkaampaa, vähemmän aikaa vievää ja edullisempaa on toteuttaa aikaisessa vaiheessa ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä väkivaltaisen konfliktin pitkän aikavälin riskejä vastaan; kehottaa unionia osoittamaan poliittista johtajuutta ennalta ehkäisevässä diplomatiassa ja konfliktien sovittelussa; pitää tässä yhteydessä myönteisenä EU:n konfliktien varalta perustetun varhaisvaroitusjärjestelmän, Euroopan ulkosuhdehallinnon sovittelun tukiryhmän ja Euroopan rauhaninstituutin asemaa; kehottaa kehittämään edelleen unionin konfliktien ennaltaehkäisy- ja sovitteluvälineitä; korostaa, että naisten osallistuminen konfliktien ratkaisemiseksi käytäviin neuvotteluihin on ratkaisevan tärkeää heidän oikeuksiensa ja osallistumisensa edistämiseksi ja että se on ensimmäinen askel heidän täysimääräiselle osallistumiselleen tulevaisuuden siirtymäprosesseissa; kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa ja komissiota lisäämään sovitteluun, vuoropuheluun, sovinnontekoon ja kriisinratkaisuun varattuja taloudellisia ja hallinnollisia resursseja; vaatii jäsenvaltioita noudattamaan tiukasti EU:n asevientä koskevassa yhteisessä kannassa vahvistettuja sääntöjä ja lopettamaan asekaupan sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka eivät täytä lueteltuja perusteita; vaatii, että unioni vauhdittaa aseistariisuntaa, asesulkua ja asevalvontaa koskevaa poliittista vuoropuhelua ja yhteistyötä;
54. kannustaa voimakkaasti Kyproksen jälleenyhdistymistä koskevia uusia neuvotteluja, jotta voidaan saada aikaan onnistunut lopputulos nopeasti;
55. katsoo, että Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on kehitettävä tehokasta ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa, joka vastaa kansallisiin etuihin mutta myös pyrkii tekemään yhteistyötä kansainvälisten kumppanien, Yhdistyneiden kansakuntien, kansalaisjärjestöjen, ihmisoikeuksien puolustajien ja muiden kanssa yhteisten huolenaiheiden osalta ja rauhan, hyvinvoinnin ja vakauden edistämiseksi koko maailmassa; korostaa, että tarvitaan tiivistä yhteistyötä globaaleihin uhkisiin ja haasteisiin vastaamiseksi muiden globaalien ja alueellisten voimien kanssa; painottaa erityisesti yhteisiin etuihin ja arvoihin perustuvan transatlanttisen suhteen keskeistä merkitystä; huomauttaa, että unionin painopisteenä olisi oltava strategisten kumppanuuksien elvyttäminen ja pyrkimys muuntaa ne tehokkaaksi ulkopoliittikan välineeksi;

56. katsoo, että EU:n olisi parannettava ja tehostettava diplomaattisia ponnistuksiaan Aasiassa, myös ASEANin kanssa, jotta voidaan edistää vakautta ja turvallisuutta konfliktialueilla, joissa jännitteet ovat jälleen lisääntyneet, toimien tiiviissä yhteistyössä alueen kumppanien kanssa ja pitäen yllä kansainvälistä oikeutta, muun muassa Etelä-Kiinan merellä ja Intian valtamerellä ja jotta voidaan käsitellä ihmisoikeuksien ja oikeusvaltioperiaatteen suojelemiseen liittyviä kysymyksiä; toteaa, että unionin on jatkettava Kiinan ja sen Etelä-Kiinan meren ympärillä olevien naapurien, Vietnam, Taiwan ja Filippiinit mukaan lukien, välisten rauhanomaisten suhteiden kehittämisen tukemista rakentavilla kahdenvälisillä ja kaikkien osallistumiseen perustuvilla monenkeskisillä järjestelyillä; katsoo, että kansainvälisen järjestyksen vahvistaminen ja sen rakenteiden uudistaminen edellyttävät Aasian ja erityisesti Kiinan osallistumista; korostaa, että Kiinalla on maailmanlaajuisia tavoitteita ja että EU:n ja Kiinan suhteiden ei pitäisi rajoittua taloudellisiin siteisiin, vaan niiden olisi oltava kattavammat ja painotettava Kiinan asemaan YK:ssa, sen vaikutukseen naapurimaidensa alueellisissa konflikteissa ja sen osallistumiseen maailmanlaajuisen haasteiden käsittelyyn;
57. kehottaa Euroopan unionia olemaan vetäytymättä kokonaan alueilta, jotka tällä hetkellä eivät ole strategisesti tärkeitä mutta joista voi tulevaisuudessa tulla keskeisiä taloudelliselta, inhimilliseltä ja sotilaalliselta kannalta, kuten Keski-Aasiasta, Saharan eteläpuolisesta Afrikasta tai arktiselta alueelta, ja joihin muut maailmanvallat kiinnittävät erityistä huomiota;
58. muistuttaa Euroopan normatiivisen voiman merkityksestä ja kehottaa vahvistamaan entisestään EU:n kulttuuri- ja tiedediplomatiaa, jotta voidaan tuoda esiin ja edistää eurooppalaisia vahvuuksia ja arvoja rajojemme ulkopuolelle; panee merkille myös talousdiplomatian, muun muassa pakotteiden voiman välineenä, jolla toteutetaan EU:n politiikkoja;
59. painottaa parlamentaarisen diplomatian roolia poliittisen yhteistyön vahvistamisessa EU:n kumppaneiden kanssa;
60. painottaa tarvetta vahvistaa kansallisten parlamenttien asemaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan täytäntöönpanossa muun muassa tehostamalla yhteistyötä Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välillä EU:n ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa koskevissa asioissa;
61. korostaa valtiosta riippumattomien toimijoiden ja kansalaisjärjestöjen asemaa diplomaattisina toimijoina ja unionin tärkeinä kumppaneina ja painottaa, että unionin on tärkeää tukea niitä ja tehdä yhteistyötä niiden kanssa;
62. korostaa, että olisi nopeutettava täysimittaisen eurooppalaisen diplomaattikunnan vakiinnuttamista ja erityisesti vahvistettava sen temaattista asiantuntemusta, toiminnan strategista suunnittelua ja ennusteiden tekoa sekä tiedustelutoimintaa; katsoo, että on myös tärkeää antaa kriisialueilla toimiville Euroopan ulkosuhdehallinnon edustustoille konsulaattia vastaava asema EU:n kansalaisten avustamisessa; korostaa, että Euroopan ulkosuhdehallinnossa tarvitaan oikeudenmukaista tasapainoa eri jäsenvaltioista komennettujen diplomaattien ja EU:n virkamiesten välillä myös johtotehtävissä;
63. korostaa, että EU:n ulkopoliitikalle osoitetut varat eivät ole riittävät, jotta edessä oleviin haasteisiin pystyttäisiin vastaamaan; kehottaa tässä yhteydessä lisäämään merkittävästi monivuotisen rahoituskehysten otsakkeessa 4 käytettävissä olevia varoja rahoituskehysten tulevan väliarvioinnin yhteydessä;

64. kehottaa lisäämään vastuullisuutta ja avoimuutta erityisesti kansainvälisistä sopimuksista käytävissä neuvotteluissa;
65. pitää erittäin valitettavana EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan vaatimatonta 320 miljoonan euron talousarviota (0,2 prosenttia unionin talousarviosta) ja kehottaa hallinnoimaan paremmin rahoitusvirtoja tämän talousarvion toteuttamiseksi; korostaa, että vuoden 2016 määrärahat säilyvät vuoden 2015 tasolla ja että maaliskuun 2016 lopussa jäljellä oli 170 miljoonaa euroa sen jälkeen, kun EU:n EUCAP Sahel Mali -operaation yhteydessä toteutettaviin turvallisuustoimiin myönnettiin 5 miljoonaa euroa lisää ja EUBAM Libya -operaatiolle 10 miljoonaa euroa lisää; on huolissaan, että vuoden 2016 sitoumusten täyttämiseen on käytettävissä vain niukasti varoja, sillä pelkästään vuonna 2016 päättyvien operaatioiden jatkaminen edellyttää 169 miljoonan euron lisämäärärahoja;
66. korostaa kulttuurin tärkeää merkitystä EU:n ulkosuhteissa vuoropuhelun ja keskinäisen ymmärtämyksen ja oppimisen edistäjänä; korostaa, että kohdennetuilla kulttuuri- ja koulutustoimilla voidaan tukea tärkeimpiä EU:n ulko- ja turvallisuuspoliittisia tavoitteita sekä osaltaan vahvistaa demokratiaa, oikeusvaltiota ja ihmisoikeuksien suojelua; muistuttaa kulttuurien ja uskontojen välisen vuoropuhelun roolista ääriliikkeiden, radikalisoitumisen ja syrjäytymisen torjumisessa; kehottaa komissiota ja EUH:ta ottamaan huomioon kulttuuridiplomatian ja kulttuurien välisen vuoropuhelun EU:n ulkosuhdevälineissä ja EU:n kehitysohjelmassa; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja EU:n edustustoja kaikkialla maailmassa nimittämään kulttuuriattasean kaikkiin EU:n ulkopuolisissa kumppanimaissa toimiviin EU:n edustustoihin; korostaa lisäksi koulutuksen ratkaisevaa merkitystä kansalaisuuden ja kulttuurienvälisen taitojen edistämässä sekä parempien talousnäkymien luomisessa ja kansanterveyden parantamisessa; tukee komission parhaillaan toteuttamia toimia tiede- ja tutkimusyhteistyön aseman vahvistamiseksi pehmeän vallankäytön keinoina EU:n ulkosuhteissa; korostaa, että tieteellinen vaihto voi edistää koalitioiden muodostamista ja konfliktien ratkaisua erityisesti suhteissa EU:n naapurimaihin;

o

o o

67. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle ja komissiolle.